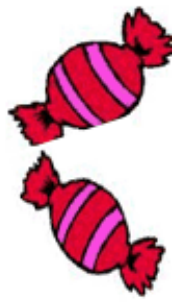

נא לא לקרא בזמן התפלה וקריאת התורה		
מוצש"ק	הד"נ	
20:21	19:09	קרית ארבע
20:23	19:10	חיספין
20:26	19:13	חיפה
20:22	19:04	ירושלים
20:24	19:21	תל אביב

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פרשת נשא | י"ב סיון התשע"ב | גליון מספר 32 | שנה ראשונה

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון טובב"א

נקדה למחשבה

לקראת אבישג מרים בת מלכה

לקחת אחריות

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

איך עבר עליכם חג השבועות? אני בטוח שהיה נפלא וגם למדתם תורה בבית הכנסת. גם אצלי היה נהדר ואורחינו יהודה ושירה עשו לנו חג שמח ומיוחד מאד. אך אי אפשר בלי הפתעות. בבית הכנסת שלנו, הגבאים היו מחלקים משימות למתפללים וגם הילדים היו מקבלים אחריות על ארגון הלמוד בלילה. קבוצת הילדים היתה מתחלקת לפי גילאים מהגן ועד כיתה ח'. רחל אחותי היתה אחראית על הבנות של כיתה א' ובית, ושולמית חברתה היתה אחראית על בנות כיתה ג' ודלת. גם אני ואריה חברי הינו אחראיים על קבוצת הבנים מפתה א' ועד כיתה דלת, ואת שאר הגילאים לקחו תחת אחריותם ארגון ויובל שלמדו בישיבה התיכונית. כל אחד החל בארגון קבוצתו, והכל היה נראה נהדר. אחר סעדת החג באנו לבית הכנסת בשמחה וכל אחד נשא בידי עוגות ושתייה, פרות ושאמר מטעמים, ובשירת "שישו ושמחו בשמחת התורה ותנו כבוד לתורה" נכנסנו לאולם הלמוד ו..... האולם היה חשוך. עמדנו נדהמים וקפואים. מה קרה כאן? מדוע אין אור? מי היה אחראי לסדור שעון השבת שאלנו זה את זה? שתיקה רועמת היתה באויר ולאף אחד לא היתה תשובה. לא נורא נסתדר, אמר יהודה בן דודי. ארגון ויובל בואו אתי קרא יהודה, והשלישה הלכו אל גבאי בית הכנסת והביאו גרות שהדלקו מנר נשמה שהיה בבית הכנסת, וכך ישבנו ולמדנו כל הלילה לאור הנרות. האמת, זו היתה חנה מיוחדת במינה, אך איפה שהוא היתה לנו תחושה לא נעימה. מישהו לא לקח אחריות על האור באולם הלמוד. ומה הקשר לפרשת השבוע? בפרשת נשא הקב"ה מצנה על משה לחלק בין משפחות שבט לוי את המטלות שיש בנשיאת כלי המשכן. כל משפחה ומשפחה מקבלת תפקיד מגדר וברור, ואף אחד לא יכל להתחלף עם תפקיד של משפחה אחרת. יודעים מדוע? כי רק באפן הזה שלכל אחד יש תפקיד והוא אחראי לו, הכל מסדר ומאורגן ואין הפתעות. ככה זה כשרוצים להצליח חייבים להיות כלם שתפים ואחראים על תפקידם אחד עבור כלם וכלם עבור אחד.

שבת שלום ולהתראות בשבוע הבא בעלון פרשת בהעלתך, יונתן.

גר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
הי"ד

החיזה הפרשה

- ☺ בני כמה היו הלויים כאשר החלו לעבד במשכן?
- ☺ איזו ברכה מפרסמת מאד מופיעה בפרשת השבוע שלנו?
- ☺ מי נבחרו להקריב ראשונים במשכן, לאחר שמשה סיים להקים אותו?
- ☺ כאשר משה רבינו היה בא לאהל מועד, מהיכן היה שומע את קול ה'?

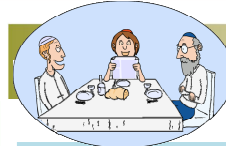
השילוי הפרשה

בפרשה אנו למדים על תפקידי הלויים בני גרשון ומררי וכן על מנין בני גרשון, קהת ומררי. אנו למדים על דיני נזיר ועל ברכת כהנים. ביום שמשה סיים לבנות את המשכן, נשיאי השבטים הביאו שש עגלות ושנים עשר ראשי בקר. מתנה זו סייעה ללויים להעביר את המשכן ממקום למקום. ראשי השבטים הביאו קרבנות לחנכת המזבח. התורה מפרטת את הקרבנות של כל הנשיאים, למרות שכלם הביאו את אותו הקרבן.

המשפחה הפרשה

בתחלת הפרשה אומר הקב"ה למשה לספור את משפחות שבט לוי, משפחות גרשון, קהת ומררי, ומפרט את חלקת העבודה ביניהם: "זאת עבדת משפחות הגרשני לעבד ולמשא ונשא את ריעת המשכן ואת אהל מועד מכסו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד". היודעים אתם מדוע? ה' רוצה ללמדנו שלכל אחד יש חלק באחריות. ואי אפשר שרק אחד יעשה הכל. לא רק אמא או אבא יעשו את כל עבודות הבית, אלא כל אחד יכל לסייע וכל אחד יקח אחריות על דבר מסים, ורק כך יהיה הבית שלם וזכאי להשראת שכינה ברכה שמחה והצלחה.

ספור ושלח השבת

חסיד של הגאון בעל ה"אבני גזר" שלא זכה להביא ילדים לעולם במשך שנים, היה מבקש רבות מהרב שיברך אותו, אך הרבי נמנע מלברך אותו. המתין החסיד להזדמנות מיחדת בה יוכל לבקש ברכה מהרבי. ובשמחת תורה, כשהרבי היה שרוי בשמחה עצומה, פנה אל הרבי ואמר לו שהוא לא יזוז ממקומו עד שהרבי יברך אותו. הרבי ענה לו: האם אתה רוצה שאני אברך אותך שיולד לך בן שיהיה כמר? פניו של החסיד החוררו כמו סיד, והוא הבין כי הרבי צפה ברוח הקדש שהבן שיולד לו יהיה כמר, ולכן הוא לא רוצה לברך אותו. אחרי תקופה מסוימת הרבי נפטר ובמקומו התמנה בנו רבי שמואל. רבי שמואל ידע מצעריו של החסיד, ופעם אחת בעת שמחת תורה נגש מעצמו אל החסיד ואמר לו: אני מברך אותך שהשנה תזכה לזרע של קנמא. להפתעת הרבי, החסיד לא רק שלא ענה אמן על ברכתו, אלא שפניו החוררו וכמעט התעלף. הבין הרבי שיש ענין בדבר, ושאל את החסיד מה קרה. החסיד ספר לו את מה שאמר לו האבא של רבי שמואל, שבנו שעתידי להולד לו יהיה כמר ולכן הוא לא רצה לברך אותו. הרבי הקשיב, פנה אל החסיד ואמר לו, אף על פי כן אני רוצה לברך אותך, ועכשו תענה אמן. הרבי ברח אותו שזכה בקרוב לזרע של קנמא והחסיד ענה אמן. חמשה ילדים נולדו לאותו חסיד. ארבעה מהם מתו על קדוש השם בשואה הנוראה, והבכור הצליח לשרד את השואה ולצאת ממנה בשלום. הוא היה אדם פשוט, שלט בכמה שפות, והתחפש בימי השואה לכמר וכך שרד. הוא עלה לארץ ישראל וזכה להקים דור של תלמידי חכמים ויראי שמים.